

Akary Ko

အသံဦးပလ္လင်မှာ

စံပါရငေ

အသည်းပလ္လင်မှာ စံပါရစေ (ပထမပိုင်း)

ဆူဆူညည်ည သီချင်းသံများ နှင့်အတူ ရောင်စုံ မီးအောက်၌ ကနေကြသော သူများ ။ သီချင်းက မြူးသလို လူတွေစိတ်ကလည်း မြူးနေကြသည် ထင်၏။ စည်းချက်နှင့်အညီ ခန္ဓာကိုယ်ကို တွန့်ခေါက် ယိမ်းထိုး လှုပ်ကာ ကနေကြသည် မှာ မိမိတို့ ရောက်နေသည် က မြန်မာနိုင်ငံ ဆိုတာပင် မေ့လျော့နေသည့်ပုံ။

"ဟူး"

မဏိခန့် လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်ပြီး ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်၏။ ယခုလို နေရာမျိုးကို သူမ နှစ်သက်သော်လည်း သူနှစ်သက်လှပါသော တစ်စုံတစ်ဦးကဖြင့် လူအုပ်ကြားထဲတွင် တိုးဝှေ့ ကခုန်နေသည် ။

"ဟေ့ ... ယူ"

"ဟင် ... မင်း"

သူပုခုံးကို အနောက်မှ ဖတ်ခနဲ ရိုက်ခေါ်တာကြောင့် သူကြည့်လိုက်ပါ၏။ လိုက်ရှာနေသည့် သူမကို တွေ့လိုက်ရ၍ အလွန် ပျော်သွားရသကဲ့သို့ သူ့ကို စနုတ်ဆက် လာတာကြောင့်လည်း အံ့သြသွားရသည် ။ သူလုံးဝ မထင်မှတ်ထားတာ ဖြစ်နေသည် လေ။

"ဒီနေ့ ယူ အကြည့်တွေက အိုင် ဆီကနေ ဖယ်ပါဦးမလား"

"အော် ... အင်း sorry"

"အဟက်"

သူ့အားနာရှက်စကားကြောင့် သူမက ဟက်ခနဲ ရယ်သည် ။
သူလည်း သူမထံမှ အကြည့်တို့ကို ရုတ်သိမ်း လိုက်ပါ၏။

"ကိုယ်တို့ အပြင်ထွက်ပြီး စကား ပြောရအောင်လေ"

"ကောင်းသားပဲ"

ခန္ဓာကိုယ်ကို လှုပ်ရင်းကပင် လက်နှစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းကာ
လူအုပ်ကြားထဲမှ ထွက်သွားသော သူမက သူ့ကို မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြ
ခဲ့သေးသည် ။ အပြင်ရောက်သည် ထိ သူ့ကို လှည့်မကြည့်တာကြောင့်
သူနည်းနည်းတော့ ကျွဲမြီး တိုချင်သလိုလို ဖြစ်သားပင်။

"ဟေ့ ... ဖူးပုရစ်"

"ဖူးပုရစ်"

"အိုင် ကို ခေါ်တာလား"

"ဒီနားမှာ ဖူးပုရစ်ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ မင်းပဲ ရပ်နေတာမလား၊ မင်းနဲ့ ပဲ
စကားပြောမယ် ဆိုပြီး ထွက်လာတာလေ"

"မသိဘူးလေ"

ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ဟန်ပါပါတွန့်ကာ သိပြီးသားကို မသိသလို ဖြေသည့်
ပုံကဖြင့် တကယ့်ကို ပစ်စလက်ခတ် နိုင်လွန်းလှသော ပုံစံပါ။ သူငေးနေ
ရင်းကပင် စီးကရက် တစ်လိပ်ကို မီးညှိ သောက်လိုက်သော သူမကို လ
က်ဖျား ခါရပါသည် ။ ရင်ဟိုက်လှသော အင်္ကျီနှင့် ပေါင်တံဖွေးဖွေးကို အ

ထင်းသား ပေါ်စေမည့် ဘောင်းဘီတို့ကို တွဲဝတ်ထားသော သူမ အပြင် အဆင်က သူ့မျက်လုံးထဲ အနည်းငယ်တော့ အရိုင်း ဆန်နေသည် ။ မ ဟော်ဂနီရောင် ဆံနွယ်တို့ ကို အကြေ ကောက်ထားပြီး စုချည်ထားသည့် သူမက စီးကရက်ကို အေးအေးလူလူ ဖွာရှိုက်နေတာကြောင့် သူခေါင်း ယမ်း မိပါ၏။

"ဖူးပုရစ်"

"ဆို"

"ဟာ မင်းဆေးလိပ်ငွေတွေက"

"so so so sorry ပါ၊ ဒါနဲ့ ယူ့ကို သတိထားမိတာ တစ်ပတ်လောက် ရှိပြီနော်။ ဘာလို့ အိုင် အနားမှာ အမြဲလိုလို ရှိနေတာလဲ၊ မဟုတ်မှ လွဲ ရော ...

"ဆက်ပြောလေ"

ဆေးလိပ်ငွေတွေကို မှုတ်ထုတ်ရင်း ရစ်ရစ် ပြုံးမိပါ၏။ လက်ထဲမှ စီးကရက်ကို အရှည်ကြီး ကျန်သေးသော်လည်း ပစ်ချကာ ခြေထောက်နှင့် တက်နင်း လိုက်သည် ။ ပြီးမှ ဆေးလိပ် အငွေလေးကိုတောင် မရှူနိုင် သော ထိုလူ့ မျက်နှာနား ကပ်ကာ

"နောက်ကြုံမှ ဆက်ပြောတာပေါ့၊ ခုတော့ အိုင် ဒိုးပြီ"

"ဟာ ... ဟေ့ ... ဟေ့ ... ဖူးပုရစ်"

သူ လှမ်းခေါ်သော်လည်း သူမကတော့ လှည့်မကြည့်ဘဲ ဆက်သွား နေသည် ။ နာရီကို ကြည့်တော့ ညတစ်နာရီခွဲပင် ရှိပြီမို့ လမ်းလျှောက် နေသော သူမ နောက်မှ သူ ခပ်ခွာခွာ လိုက်ခဲ့သည် ။ သူမကို စောင့်ကြည့်နေတာ လေးငါးရက် ရှိပြီဖြစ်၍ ကလပ်နှင့် သိပ်မဝေးသော သူမ၏

တစ်ထပ် တိုက်ပုလေးဆီ ပြန်မည်ဆိုတာ သိပြီးသား ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် သူမက သူ Target (ပစ်မှတ်)မို့ သူလိုက်ကြည့် နေလိုက်သည် ။ တာဝန် အရရော နှလုံးသား အရပါ သူမကို observe လုပ်ဖို့ သူ့မှာ တာဝန်ရှိသည် မဟုတ်လား။

မနက် ငါးနာရီလောက်တည်းက သည်းထန်စွာ ရွာနေသော မိုးကြောင့် မဏိခန့် ဘယ်မှ ထွက်လို့ မရ။ အလိုက် မသိလှသော ဗိုက်က လည်း မနက်စာ အတွက် တဂ္ဂိတိမြည်ကာ အချက်ပြနေ၍ မီးဖိုခန်းလေး ထဲ ဝင်ကာ စားစရာ ရှာဖွေမိသည် ။

"အိုး မောင်မင်းကြီးသား ငါလေးက ငတ်ဖို့ ကံမပါသေးပါလား၊ ဒီမှ အော်တို ခေါက်ဆွဲ နှစ်ထုပ်တောင် ကျန်နေသေးတယ်"

သူ ကျေနပ်စွာ ရေရွတ်ရင်း ခေါက်ဆွဲ နှစ်ထုပ်ကို ပြုတ်လိုက်သည် ။ ခေါက်ဆွဲ အကျက်ကို စောင့်ရင်း အင်တာနက် လိုင်းကို ဖွင့်လိုက်သည် ။ "ကလောင် ကလွမ်"သံများ နှင့်အတူ ဝင်ထားသော စာတွေက မနည်း။ "Crocodile"ဆိုသော အကောင်မှ ပို့ထားသည့် စာကို သူဖွင့်ဖတ်လိုက်၏။

"ခန့် ... ဘယ်လိုလဲ၊ အခြေအနေ တိုးတက်မှု ရှိလား၊ ဖူးပုရစ်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှ ငါ့ကို ပြန်ပြောနော်"

သူစာကို ဖတ်ရင်း ပြုံးမိပါ၏။ ကိုယ်တိုင်က ယောကျ်ားလေး ဖြစ်သော်လည်း မိန်းမအထာ သိပ်မနပ်လှ။ ဤမျှပင် မကသေးသည် က မိန်းမကျမ်း ကြေသော ယောကျ်ားတို့ ၏ အတ္တကို သူ အံ့သြ ရပါသေးသ

ည် ။ တွေးပဲ တွေးကြည့်မယ် ဆိုလျှင်ဖြင့် အမွေရဖို့ အရေး မနှစ်သက်သော မိန်းကလေးနှင့် စီစဉ်ခံရသော ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် အကြောင်းကပင် စရမည်။ ကိုယ်တိုင် ပွေ့ရှုပ်နေသည့်တိုင် ကိုယ်လက် ထပ်ရမည့် မိန်းကလေးကိုတော့ အဖြူစင် အသန့်ရှင်းဆုံး ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် လိုချင်ပါသည် တဲ့ လေ။

"စာပြန်ပါဦး ခန့်"

ထပ်ဝင်လာသော စာကြောင့် သူ့လက်ချောင်းတို့ က ဖုန်းစခရင်ပေါ်မှ ကီးဘုတ်ကို အလိုလို ရောက်ပြီးသား ဖြစ်ကာ စာလုံးအချို့ ရိုက်ပို့လိုက်သည် ။

"All ok ခန့်"

စာပို့ပြီးသည် နှင့် လိုင်းပိတ်ကာ အဆင်သင့် ဖြစ်နေသော ခေါက်ဆွဲကို စားလိုက်သည် ။ ဗိုက်ဆာနေ၍ လား မသိ။ ခေါက်ဆွဲပြုတ် ပူပူမှာ ယခင်နှင့်မတူ ပိုအရသာ ရှိနေပြန်သည် ။ စားကောင်းကောင်း နှင့် လွေးရင်း ပန်းကန်ထဲ တစ်ဝက်ကျော်သည့် အခါတွင် တော့ ဗိုက်ကလည်း ငြိမ်သွားပါ၏။ ထိုစဉ် သူ့ခေါင်းထဲ ရောက်လာသည် က ဖူးပုရစ် ဆိုသော သူမ။

"ဖူးပုရစ် ဘာစားပြီးပြီလဲ၊ သူမလို ပစ်စလက်ခတ် မိန်းကလေးက အရေးကြုံရင် စားဖို့ ကြိုပြင် ထားပါ့မလား၊ ဆာများ ဆာနေမလား၊ ဒါမှ မဟုတ် တားမဲ့သူမရှိ တစ်ဦးတည်း ဆိုတော့ မိုးရေထဲ ထွက်နေမလား၊ အဲဒီလို ထွက်နေရင်ရော"ဆိုသည့် အတွေးတို့ က သူ့ခေါင်းထဲ ပြေးဝင်လာသည် ကြောင့် ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ပါ၏။

"ဟာ မဖြစ်သေးပါဘူး"

သူ ချက်ချင်း ထရပ်ကာ ထီးတစ်ချောင်း ယူလျက် ထွက်ခဲ့တော့သည်။ ။ ခြေထောက် သို့မဟုတ် Taxiကို အသုံးပြုရသည် မှာ အဆင်မပြေလှတာမို့ ဆိုင်ကယ် တစ်စီးလောက်တော့ ဝယ်ဖို့ သူဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။ ။ လက်ရှိမှာ တော့ မိုးရွာနေတာကြောင့် ကိုယ့်ဗိုက်ကိုပင် ဖြစ်သလို ဖြည့်ခဲ့သောသူက ဖူးပုရစ်ဆိုသည့် သူမအတွက် လမ်းမပေါ် ရောက်နေတော့သည်။ ။

"အလုပ် သဘောအရ မဟုတ်ပဲ အချစ်သဘောပါ မထင်မှတ်ပဲ ငါ့ရင်ထဲ ရောက်နေတယ် ဆိုရင် မင်းယုံမလား ဖူးပုရစ်"

သူ လမ်းကို သွက်သွက် လျှောက်ရင်း တက္ကစီတစ်စီး တွေ့အောင် ရှာလိုက်သည်။ ။ ကံကောင်းစွာပင် ဘင်ကားလေး တစ်စီးတွေ့၍ သူလှမ်းတား လိုက်ပါ၏။

"ဘယ်သွားမှာ လဲ ငါ့တူကြီး"

"လမ်း - - - ကို သွားမယ် ဦးလေး"

"၄၅၀၀ တော့ ကျမယ်ငါ့တူကြီးရေ၊ မိုးကကြီးကကြီးနဲ့ မင်းဖျားတော့မှာ ပဲ၊ လာ မြန်မြန်တက်"

သူထီးကို ပိတ်ပြီး မြန်မြန် တက်လိုက်ရပါ၏။ သူတက်ပြီးသည် နှင့် ကားလေးမှာ လည်း လမ်းမပေါ်တွင် ပြေးလွှား နေတော့သည်။ ။ အငြိုးကြီးစွာ ရွာသည့် မိုးကလည်း မစဲသည့်အပြင် သည်းပါ သည်းလာပါ၏။

"ဦးလေး ... ကျွန်တော် စားစရာတစ်ခုခု ဆင်းဝယ်ချင်တယ်ဗျာ"

"ဟေ ဒီလောက် မိုးတွေ သည်းနေတာကို ငါ့တူရား၊ ဒီလိုလုပ်၊ မင်းဗိုက်ဆာနေရင် ဦးလေး ဝယ်လာတဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော်ကို စားလိုက်၊ ရှယ်ပွဲ

နော် ရှယ်ပွဲ အဟဲ ဟဲ၊ အော် ဦးက မရပ်ပေးချင်လို့ မဟုတ်ဘူး နော်၊ရပ် ချင်သပဆိုလည်း ရပ်ပေးမယ် "

စကားများ ဖော်ရွေလွန်းသော တက္ကစီသမား ဦးလေးကြီးပြောမှ ကားရှေ့ခန်းမှ ဖော့ဘူးနှင့် ထုပ်ထားသည့် ခေါက်ဆွဲကြော်ထုပ်ကို သတိ ထား ကြည့်မိသည် ။ သူလည်း စကားအများကြီး ဆက်ပြောဖို့ မတွေး တော့။

"ရောက်ဖို့ လည်း သိပ်မလိုတော့ဘူး၊ ရပ်မဝယ်နေတော့ဘူး"

"အေးပါကွာ၊အေးပါ"

"ဒါနဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော်ဖိုး ဘယ်လောက် ဟင် "

စကား ဆက်မပြောနိုင်ပါဘဲ သူ့မျက်လုံးတို့ ပြူးကျယ်သွားရသည် ။

"ရပ်တော့ ဦးလေး ... ကားရပ်ပေး အခုကားရပ်ပေး"

အလောတကြီး ပြောနေသော သူ့စကားအဆုံး"ကျွီ"ခနဲ ကားက ထိုး ရပ်သွားပါ၏။ အရှေ့ခန်းမှ ခေါက်ဆွဲကြော်ထုပ်ကို လှမ်းဆွဲကာ တစ် သောင်းတန် တစ်ရွက်ကို ဦးလေးကြီးကို အတင်း ထိုးပေး လိုက်ပါ၏။

"သွားပြီ ဦးလေးရေ ... ပြန်မအမ်းနဲ့ တော့"

သူပြောလည်း ပြော ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည် ။ ဆင်းသည် နှင့် သူထံ အပြေးအလွှား ဝင်လာသော မိုးစက်တို့ ရန်ကို ကာကွယ်ရန် ထီးဖွ င့် ဆောင်းလိုက်ရပါ၏။ ထို့နောက် တစ်နေရာကို အမြန်ဆုံး လျှောက်သွား လိုက်သည် ။

ဖူးပုရစ် ဆိုသော သူမကတော့ ဂျင်းဘောင်းဘီ အရှည်နှင့် စပို့ရှပ် အဖြူရောင်ကို တွဲဖက် ဝတ်ဆင်ကာ မိုးရေထဲ၌ ဘာအဆောင်းမှ မပါဘဲ

လမ်းလျှောက် နေသည် လေ။

လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းကာ မျက်နှာမော့လျက် မိုးရေတို့ နှင့် ထိတွေ့ ကစားနေသော သူမကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူတွေကို ဂရုစိုက်မည့်ပုံ မပေါ်။

"ဟူး ... ဖူးပုရစ် ဆိုတဲ့ မင်းလေးကတော့ ထင်ရာစိုင်းလေးပဲ"

သူနုတ်မှ တီးတိုး ရေရွတ်ရင်း သူမဆီသို့ ချဉ်းကပ် သွားလိုက်သည်

။

"မိုးစက်လေးတွေရယ် ... အရမ်းချစ်တယ်"

"ဟင်"

နှစ်သက်ရသော မိုးစက်လေးများကို ထိတွေ့နေရ၍ ရစ်ရစ် အပျော်တို့ က ဘာနှင့်မှ နှိုင်းမရတော့။ သို့သော် ထိုမိုးစက်များ နှင့် သူမကြား တစ်စုံတစ်ခုက ရုတ်တရက် ရောက်လာသည် ကြောင့် မကျေနပ်သော မျက်ဝန်းနှင့် မော့ကြည့်လိုက်တော့ ထီးတစ်လက်။ ထီးကိုငံထားသော ပိုင်ရှင်ကို အကြည့်

"ဟင် ... You"

"အံ့ဩသွားလား ဖူးပုရစ်"

"အတိုင်းထက် အလွန်ပေါ့ ယူရယ်၊ ဒီလောက် မိုးရွာတာကို အိုင် နားလာတယ်ပေါ့"

"အဲ့ဒါတွေ ထားပါတော့၊ မိုးရေထဲ ဒီလို သွားနေတာ မကောင်းဘူးလေ၊ လူတွေရဲ့ Question Mark မျက်လုံးဒဏ်တွေကို မင်းမမြင်မိဖူးလား"

"

သူ့စကားဆုံးတော့ သူမ မျက်နှာလေး ညှိုးသွားသယောင်။ သူမမျက်လုံးကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းအကြည့် သူ့ကို ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးများ နှင့် ဆုံသည့် အခါတွင် တော့ သူမမျက်လုံးထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို သူတွေ့မိသည် ။ ထိုအရာကို ခေါင်းစဉ်တပ်ဖို့ စဉ်းစားနေစဉ်မှာ ပင် သူမက ချက်ချင်းထိန်းကာ ဟက်ခနဲ ရယ်ချသည် ။

"အိုင်က လူတွေကို ဂရုမစိုက်ချင်ဘူးလေ၊ သူတို့ ကိုသာ ဂရုစိုက်နေရင် နေစရာ နေရာတောင် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ပြီးတော့ သူတို့ ရဲ့ မေးခွန်းစွက်နေတဲ့ မျက်လုံးကိုလည်း အရေး မစိုက်ချင်ဘူး၊ အိုင်သိတာ တစ်ခုကတော့ အိုင် လုပ်ရပ်တွေက တခြားသူကို ထိခိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"အရမ်းကောင်းတဲ့ ခံယူချက်ပေါ့လေ"

ခနဲ တဲ့ တဲ့ မေးခွန်းကြောင့် ရစ်ရစ် ထိုလူကို ကြည့်လိုက်ပါ၏။ ပြီးမှ မျက်နှာလွှဲကာ

"ယူ ခုချိန်မှာ အိုင် နဲ့ စကားဆက်ပြီး ပြောချင်သေးလား"

"အတိုင်းထက် အလွန်ပေါ့"

ထိုသူ့ စကားကြောင့် ရစ်ရစ် ပြုံးမိသည် ။ အသားဖြူသည် ဟု မဆိုသာသော်လည်း ခပ်လတ်လတ် အသားအရေကို သူပိုင်ထားပါသည် ။ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ပြောစရာမလိုအောင် အပြစ်ကင်းနေတာ မဟုတ်သည့်တိုင် လေးထောင့်ဆတ်သော မျက်နှာနှင့် မကားတကား မေးရိုးလေးဖြင့် သူက ယောကျျား ဝိသပါ၏။ မျက်ခုံး ထူထူအောက်ရှိ မျက်ဝန်းတို့ က စူးရှခြင်း ကင်းမဲ့သော်လည်း ရီဝေဝေနှင့် ညှို့အား ပြင်းလှသည် ။ Body Structure ကလည်း တောင့်တောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်နှင့်မို့ အတော်အသင့် အဆင်ပြေသော ယောကျျားပါပေ။

"ကျစ် ရစ်ရစ်ရေ ... နင်တော့ မဟုတ်တော့ဘူး"

ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ပြုံးမိရင်း သူမကို စိုက်ကြည့်နေသော မျက်ဝ
န်းတစ်စုံကို သတိထားမိကာ ရှက်မိပါ၏။

"ဟေ့ ယူ ဘာလို့ အိုင် ကို စိုက်ကြည့်တာလဲ"

"ကြည့်ချင်လို့ "

"ဘာ "

"Sorry ပါ၊ ကိုယ် မင်းနဲ့ စကားအများကြီး ပြောချင်သေးတယ်"

"အိုင်နဲ့ စကား ဆက်ပြောဖို့ ဆိုရင် ယူ လက်ထဲက ထီးကို ဒီမှာ တင်
လွှတ်ချခဲ့တာ ကောင်းမယ်၊ ပြီးတော့ ယူလက်ထဲက လက်ထဲမှ ခေါက်ဆွဲ
ကြော်ထုတ်ကို မျက်စပစ်ပြကာ မေးနေတာကြောင့် သူ အထုတ်ကို မြှော
က်ပြလိုက်ပါ၏။

"ခေါက်ဆွဲကြော်လေ၊ မင်းစားဖို့ "

"Thanks a lot ယူ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကိုပါ ထီးနဲ့ အတူ လွှတ်ချခဲ့လိုက်"

"ဘယ်လို"

"ကြားတဲ့ အတိုင်းပဲလေ"

သူမက ပြောရင်း ရှေ့ဆက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်၍ လက်ထဲမှ ထီးနှင့်
ခေါက်ဆွဲကြော်ထုတ်ကို သူလွှတ်ချ လိုက်ပါသည် ။ သူမကတော့ သူ့ကို
ကြည့်ပြီး ပြုံးပါ၏။ ပြီးမှ မျက်ခုံးပင့်ကာ ပြောသည် က

"ယူ မိုးရေထဲလိုက်လို့ ဖျားရင် အိုင် နဲ့ မဆိုင်ဘူးနော်"

"Ok ပါ"

သူ ခေါင်းအမြန်ညိတ်၍ သူမနှင့်အတူ ယှဉ်လျှောက်ခဲ့လိုက်သည် ။
သူမကတော့ မြေပြင်ပေါ်၌ ရှိနေသော ရေတို့ ကို ခြေနှင့်ကန်ကာ ခေါင်း
မော့၍ လည်း ရေစက်တို့ ကို မျက်နှာပေါ်ခံသေး၏။ အလွန်ပင် ထူးခြား
သော စရိုက်နှင့် မိန်းကလေးပါလေ။

"ဖူးပုရစ်"

"ဆို"

"မင်းက ဟိုးအရင်တည်းက ဒီလို နေတာပဲလား"

"You ဘယ်လို ထင်လဲ"

"ဒါတော့ မသိနိုင်ဘူးလေ"

"အိုင် လည်း မပြောပြနိုင်ဘူးလေ"

"ထားပါတော့၊ ကိုယ်မင်းနဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ခွင့်ရှိမလား"

"သူငယ်ချင်း ဆိုတာကို ယူ ဘယ်လို ယူဆလဲ"

"တစ်ယောက်ပေါ် တစ်ယောက် နားလည်မယ်၊ အကောင်းအဆိုး မျှ
ဝေ ခံစားနိုင်ရမယ်၊ ဒါဟာ ရိုးရှင်းစစ်မှန်တဲ့ သူငယ်ချင်းပေါ့"

"အိုင် အပေါ် ယူ နားလည်နိုင်ပါ့မလား၊ ပြီးတော့ အကောင်းဆိုတာ
အိုင် ဘဝမှာ မရှိဘူးလေ၊ ဒီတော့ ယူသာ မျှဝေဖို့ ဆန္ဒရှိရင် အိုင် ဆီက
အဆိုးပဲ မျှဝေရမှာ ၊ ဘယ်လိုလဲ၊ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ချင်သေးလား၊ သေချာ
စဉ်းစားနော်"

"ကိုယ့်က မစဉ်းစားပဲ စကားတစ်ခွန်းကို မပြောပါဘူး"

"အိုကေလေ၊ အိုင် ကတော့ ယူ နဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ဖို့ စဉ်းစားရမယ်"

"Why"

"အိုင့် မှာ သူငယ်ချင်း မရှိခဲ့ဘူးလို့ ၊ ကဲ ... အခုတော့ ယူ ခိုးလိုက်
တော့၊ အိုင်လည်း လစ်ပြီ"

ပြောလည်း ပြော သူမက မိုးရေထဲ ပြေးထွက်သွားတော့သည်။ ။ သူ့
ခေါင်းထဲ ကျန်ခဲ့သည် က သူမ ဆိုတာ ဘယ်လို မိန်းကလေးပါလဲ။ ထိုစ
ဉ် သူ့ခေါင်းထဲသို့ ရောက်လာသည့် လူတစ်ယောက်

"စရိုက် ... ဟုတ်တယ် သူ့အကြောင်း စရိုက်ကိုပဲ မေးရမယ်"

"ဟာ ... ဒီဖုန်းကလည်း ခဏခဏ လာနေတာပဲ"

ဖူးပုရစ် ပါးစပ်မှ ရေရွတ်ရင်း ဖုန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပါ၏။

"ဟယ်လို"

"..."

တစ်ဖက်မှ အသံကြောင့် ရစ်ရစ်ဖုန်းကို ဝှက်ခနဲ ချပစ်သည်။ ။

"မုန်းတယ် ... ဒီအသံကို ရစ်ရစ် အရမ်းမုန်းတယ် ... ရစ်ရစ် ဘယ်
ဘဝ ရောက်ရောက် နောက်ဆုံး ရစ်ရစ် သေသွားရင်တောင် အမေဆိုတဲ့
အမေ့ကို ရစ်ရစ် မလိုချင်ဘူး"

ဖုန်းဘေးနားရှိ ဆိုဖာပေါ် ထိုင်ချရင်း အတိတ်က အကြောင်းများကို
တွေးမိပါသည်။ ။

"ဒီကိစ္စကို ရစ်ရစ် သဘောမတူဘူး အမေ"

"မိရစ်ရယ် ... ကိုထိုက်တန်ကလည်း သမီးနဲ့ သူစိမ်းမှ မဟုတ်တာ၊ မိရစ်အဖေရဲ့ ညီတစ်ဝမ်းကွဲလေ"

"သူ့ဟာသူ တစ်ဝမ်းကွဲ မကလို့ အရင်းပဲ ဖြစ်စေဦး အမေ၊ အဖေနေရာမှာ တော့ ရစ်ရစ် အစားမထိုး နိုင်ဘူးနော်"

"တော်ပြီ ရစ်ရစ်၊ ငါ့ကို ပြန်မပြောနဲ့ ၊ နင်က မိန်းကလေးသာ ဆိုတယ်၊ နင့်အဖေလို တရူးထိုးသမား၊ နင့်ကို ငါတစ်ယောက်တည်း ဘယ်လို နိုင်မှာ လဲ၊ ဒါကြောင့် နင့်ကို သမီးအရင်းလို ချစ်နိုင်မဲ့ ကိုထိုက်တန်ကို ငါ ရွေးချယ်တာ"

မေမေ့ စကားကြောင့် စလင်းဘက်အိတ်လေးကို ဆိုဖာပေါ်တင်ရင်း ရစ်ရစ် လှောင်ရယ် ရယ်မိပါ၏။

"ဘာလဲ အမေ၊ အမေ့ကို အရမ်းချစ်လို့ ဦးလေးထိုက်တန် လက်ထဲက အတင်း ခိုးပြေးခဲ့တာနဲ့ တင် အဖေက တရူးထိုးသမား ဖြစ်ရောလား ၊ ပြီးတော့ အဖေဆုံးတာ တစ်လ မပြည့်သေးဘူးနော်၊ ရစ်ရစ်ကို တစ်ယောက်တည်း မနိုင်ဘူး ဆိုရအောင် ရစ်ရစ်က မဟုတ်မခံ ဆိုပေမဲ့ ဆိုးသွမ်းနေတာ မဟုတ်ဘူး "

"အခုတောင် ငါ့ကို ပြန်ပြောနေတာလေ၊ နင့်ကို ငါဘယ်လို နိုင်မှာလဲ"

"အော်. ... အဲဒါနဲ့ ပဲ ငယ်ချစ်ကြီး ဦးထိုက်တန်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး စရိုက်ဆိုတဲ့ ဆေးသမားယောင်ယောင် ကြောင်တောင်တောင်လက်ထဲ ရစ်ရစ်ကို ထိုးထည့်လိုက်မယ်ပေါ့"

"အို ... ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ညည်းကန့်လန့် မတိုက်ချင်စမ်းနဲ့ မိရစ်၊ တစ်ခါတည်း ရှင်းအောင်ပြောမယ်။ ငါစီစဉ်တာ လက်ခံရင်ခံ၊ မခံရင် ငါ့

အိမ်ပေါ်ကဆင်း"

"အဟက်"

အတိတ်ကို ပြန်တွေးရင်း ရစ်ရစ် တစ်ယောက်တည်း ရယ်မိပါ၏။
အရင်လို ပြန်တွေးတိုင်း မျက်ရည် မကျတော့အောင် ရစ်ရစ်
နေတတ်ပါပြီ။ နေသား ကျနေပါပြီ။ တစ်ခါတရံ ဝမ်းနည်းတာက လွဲပြီး
တော့ပေါ့"
